

Sveta Cecilija, djevica i mučenica (200. – 230.)

Sveta Cecilija je jedna od najznačajnijih figura ranoga kršćanstva. Srednjovjekovni pisac Jakov da Voragine u svom djelu Flos sanctorum u imenu Cecilije gleda nebeske ljiljane - Coeli lilia. Pa ipak, kritički povjesničari u vezi života svete Cecilije stavljaju mnoge poteškoće, dakako ne moralne prirode, već što je legenda, a što stvarnost? Unatoč tome, kod obnove kalendara spomendan je sv. Cecilije ostao i to kao obvezatan. Hagiografi kažu da bi bez nje, koju glazbenici štiju kao svoju zaštitnicu, naš kalendar ostao siromašniji. Što se tiče sv. Cecilije, sigurne su i rječite barem dvije činjenice: prva je naziv bazilike Sv. Cecilije, koji je veoma star; datira sigurno iz vremena prije Milanskoga edikta, dakle, prije 313. godine. Blagdan se svetice slavio u njezinoj bazilici u Trastevere u - rimskoj četvrti - već godine 545. Druga je činjenica također veoma značajna, a ta je da je bila pokopana u Kalistovim katakombama i to na počasnom mjestu, uz takozvanu »Kriptu papâ«. Kasnije je njezino tijelo papa Paskal I., koji je bio veoma pobožan prema svetici, dao prenijeti u kriptu bazilike u Trastevere. Koncem XVI. stoljeća sarkofag je sv. Cecilije ponovno otvoren, a tijelo pronađeno u još dosta očuvanu stanju, obučeno u odjeću od svile i zlata. Tada je slavni kipar Maderna isklesao poznati svetičin kip u mramoru koji je vjerna reprodukcija - kako se pripovijeda - pogleda i položaja tijela svete mučeniice. Kopija toga kipa nalazi se još i danas u Kalistovim katakombama, podsjećajući tako da je svetičino tijelo najprije ondje počivalo. U legendarnom opisu mučeništva sv. Cecilije, koji je nastao dosta kasno, ona se uzvisuje i slavi kao najsavršeniji uzor kršćanske žene koja je iz ljubavi prema Kristu ispovijedala djevičanstvo i podnijela mučeništvo. Legenda kaže da je Cecilija bila plemenita roda, bogata, da je svaki dan išla na misu, koju je u katakombama pokraj Apijeve ceste služio papa Urban. Putem su je čekali brojni siromasi, prema kojima je uvijek bila milostiva i darežljiva srca. Kad su je dali za zaručnicu Valerijanu, na dan zaruka, »dok su odzvanjali glazbeni instrumenti, ona je u srcu pjevala samo Gospodinu«. Odatle je došlo i do toga da su je kasnije glazbenici izabrali za zaštitnicu. Prije nje se slavio zaštitnik glazbe sv. Ivan Krstitelj čiji je otac Zaharija kod njegova rođenja zapjevao svoj kantik »Benedictus«. Kad je Cecilija, prema legendi, postala Valerijanova žena, rekla mu je prve noći: »Neka me ne dotakne nijedna profana ruka jer mene štiti anđeo. Ako me budeš poštivao, on će te ljubiti, kao što ljubi i mene.« Valerijan se tada pokorio Cecilijinu savjetu, dao poučiti u vjeri i krstiti od pape Urbana te je onda skupa s Cecilijom i svojim bratom Tiburcijem podnio mučeništvo. Iako baš u takvu obliku, izvještaj je samo pobožna legenda, to ipak postoje povijesne osobe i to mučenici Valerijan i Tiburcije koji su pokopani u Pretestatovim katakombama. Prema legendarnom opisu muke Cecilija je bila osuđena na smrt i to tako da joj se odrubi glava. Krvniku to nije uspjelo učiniti ni s tri udarca. Cecilija je tada zamolila da prije smrti smije još vidjeti papu Urbana. U očekivanju toga posjeta kroz tri dana je nastavila ispovijedanjem kršćanske vjere. Ne mogavši je više ispovijedati riječima, izrazila je prstima svoju vjeru u jedinoga trojstvenoga Boga. I upravo ju je u tom položaju i ovjekovječio slavni majstor Maderna.

NOVI CENTAR - KARLOVAC

web: <http://www.presveto-srce-isusovo.hr>

TJEDNI INFORMATIVNI LISTIĆ ŽUPE PRESVETOGA SRCA ISUSOVA

33. NEDJELJA KROZ GODINU - 17. 11. 2013.

- GODINA I., BR.10

" Svojom ćete se postojanošću spasiti."

Čitanje svetog Evanđelja po Luki

U ono vrijeme: Dok su neki razgovarali o Hramu kako ga resi divno kamenje i zavjetni darovi, reče Isus: »Doći će dani u kojima se od ovoga što motrite neće ostaviti ni kamen na kamenu nerazvaljen.« Upitaše ga: »Učitelju, a kada će to biti? I na koji se znak to ima dogoditi?« A on reče: »Pazite, ne dajte se zavesti. Mnogi će doista doći u moje ime i govoriti: 'Ja sam' i: 'Vrijeme se približilo!' Ne idite za njima. A kad čujete za ratove i pobune, ne prestrašite se. Doista treba da se to prije dogodi, ali to još nije odmah svršetak.« Tada imказа: »Narod će ustati protiv naroda i kraljevstvo protiv kraljevstva. I bit će velikih potresa i po raznim mjestima gladi i pošasti; bit će strahota i velikih znakova s neba. No prije svega toga podignut će na vas ruke i progoniti vas, predavati vas u sinagoge i tamnice. Vući će vas pred kraljeve i upravitelje zbog imena mogega. Zadesit će vas to radi svjedočenja. Stoga uzmite k srcu: nemojte unaprijed smišljati obranu! Ta ja ću vam dati usta i mudrost kojoj se neće moći suprostaviti niti oduprijeti nijedan vaš protivnik. A predavat će vas čak i vaši roditelji i braća, rođaci i prijatelji. Neke će od vas i ubiti. Svi će vas zamrziti zbog imena mogega. Ali ni vlas vam s glave neće propasti. Svojom ćete se postojanošću spasiti.«

Riječ Gospodnja Lk 21,5-19

Misli za današnje evanđelje

Božja **nazočnost** u vremenu nevolje

Približavamo se završetku liturgijske godine. Zato u današnjem evanđelju imamo Lukinu verziju Isusova eshatološkog govora u kojem su prvi kršćanski propovijednici proročanstvo o propasti Jeruzalema povezali s najavom Isusova ponovnog dolaska, kada će suditi žive i mrtve. Znajući da će strah i nesigurnost ljude činiti otvorenima za zastrašujuće poruke i povjerljivima prema lažnim prorocima, Isus zove svoje sljedbenike svih vremena da prepoznaju Božju nazočnost u vremenu nevolje te da strpljivo podnose osobne i zajedničke teškoće u životu.

Pitanja za tiho razmišljanje:

1. Kako podnosim osobnu i zajedničku situaciju prividne bezizlaznosti?
2. Prepoznajem li Boga u osobnim i zajedničkim nevoljama?

Misne nakane kroz tjedan

18.11. Ponedjeljak – Roman, Odon

18:00 = Katica i Anto Obrovac;

19.11. Utorak– Obadija, Matilda

18:00= na nakanu za ozdravljenje; Jaga i Vladimir Belavić, Ivan Tuškan; Nikola

Smenderovac;

19:30= kateheza u pastoralnom centru (svi ste dobrodošli), katehezu ima župnik, a tema je sloboda.

20.11. Srijeda – Zlatko, Zlatan

18:00= Slavica i Antun Bosio;

21.11. Četvrtak – Prikazanje Bl. Djevice Marije

18:00 = Kata Rendulić;

22.11. Petak – Sv. Cecilija, djevica i mučenica

10:30= klečanje Hrnetić

18:00= Franjo Brezetić; na nakanu;

23.11. Subota – Klement, Kolumban

07:30 = na nakanu (Kodrić)

18:00= misa i nastup zborova Karlovačkog dekanata

24.11. Nedjelja – Isus Krist Kralj Svega Stvorenja

09:00 = Emil, Marija, Mihovil i ob. Panijan;

10:30 = župna sveta misa

18:00 = ob. Blažević, Josipović, Bumbar;

- **19. studenog 2013.** katehezu ima župnik tema je SLOBODA
- **26. studenog** je molitveni susret za župnu zajednicu u crkvi. Dragi župljani svi ste pozvani. Sva tri susreta ***su utorkom u 19,30 sati***. Prva dva susreta su u pastoralnom centru a treći je u crkvi.
- **Biblijsko Bdijenje** – župa Sv. Franje Ksaverskog na Švarči, početak na blagdan Krista Kralja u 17 sati a završetak 01. prosinca u 17 sati. Važno: Biblija se čita neprekidno pet dana i noći, prijave za čitače dostaviti do 17. studenog, prijave za dežurne do 19. studenoga svaki dan nakon sv. mise u sakristiji.

„MUŠKO I ŽENSKO STVORI IH“ Post 1,27

Svjedoci smo velikog odaziva volontera oko prikupljanja potpisa i raznih drugih angažmana za inicijativu „U ime obitelji“. Hrvatska je sekularna država i sve, osim zbivanja u Crkvi, je takve naravi. Nekoliko mladih katolika odlučilo je učiniti još nešto povrh „fizičkog“ volontiranja. Želimo preuzeti odgovornost za društvo u kojem živimo, poput bl. Ivana Merza u njegovo vrijeme. Molitvom i konkretnim angažmanom podupiremo referendum koji štiti brak muškarca i žene, tako je osnovana **Molitvena mreža mladih za obitelj**. Pozivamo vas, dragi vjernici, da molite za obitelj i za uspjeh referenduma jer moć molitve je velika onoliko koliko i moć velikih vojski ili bogatstava. Osobito pozivamo na molitvu krunice – Marija, kraljica Hrvata, je naša najvjernija zagovornica kod nebeskog Oca. Papa Franjo nas poziva na hrabru molitvu: „Molitva koja nema dozu hrabrosti, nije prava molitva. Hrabrost za pouzdati se u to da nas Gospodin sluša; hrabrost da bismo kucali na vrata. Gospodin sam to kaže: 'Jer, tkogod moli – prima; i tko traži – nalazi, a onomu koji kuca otvorit će se'... No, treba moliti, tražiti i kucati. Jesmo li u molitvi zauzeti? Znamo li kucati na Božje Srce? Isus nam kaže: Ako dakle vi, premda zli, dobrim darima znate darivati djecu svoju, koliko li će više Otac vaš koji je na nebesima, dati Duha Svetoga, onima koji ga zaištu.'– Velika je to stvar.“ (papa Franjo 10. listopada 2013.). Dragi vjernici, budimo hrabri i, s pouzdanjem u Gospodina, odvažimo se moliti za promjene koje želimo vidjeti u društvu!

Ines Štefančić

Bršljan i zid

Trebao je to biti pravi primjer simbioze. Zar je moglo biti išta loše u beskrajnoj toleranciji prema jednom malo nametljivom biću? Zar moraju svi prijatelji biti istoga karaktera i temperamenta? Tako je razmišljao kameni zid kuće koji se, zbog velikih i ničim urešenih ploha, sam sebi činio hladan i beživotan. Htio je da ga nečije prijateljstvo izbliza prati toplineom i nježnošću. Vidjevši kako vjetar savija mali, tek izniknuli bršljan, poželio je svojom stabilnošću, biti oslonac njegovoj krhkosti te ostvariti topao zagrljaj, za kojim je osamljen čeznuo. Bršljan je bio lijep ukras, i dok su njegove grane još bile nježne, oboma im je bilo lijepo. S vremenom je bršljan jačao, grane su mu odrvenjele i više nisu nježno prijanjale uza zid, nego su bezobzirno prodirale sve dublje. U svojoj dobrohotnosti, zid nije uviđao kolika mu opasnost prijeti. Bezazleno je u bršljanu još vidio ono nježno, lomljivo biće, bio je ponosan što mu je mogao pomoći. Nije trebalo mnogo vremena da bršljan potpuno prekrije i zasjeni cijelu plohu zida. Ne mareći što mu nanosi bol, posesivno ga je htio do kraja obuzeti. Prodro je u njegovo vezivo, oslabio mu spone, ugrozio stabilnost. Tako se blizina pretvorila u smrtonosni zagrljaj. Tad je zid shvatio da ni tople sunčeve zrake, zbog bršljanova nametničkog stava, ne prodiru više do njegovih ploha. On se nadao obogaćujućem prijateljstvu, a bršljan ga je potpuno zasjenio. U bršljanovu zagrljaju više nije bio ni približno topao, kao što je nekoć bio dok ga je sunce grijalo, taj udaljeni, ali istinski prijatelj. I srce je poput zida. Ono traži svoje prijatelje. Ne dopusti stoga da ga prijateljstvo veže nedopustivim zagrljajem posesivnosti, već iskrenom toplineom i uzajamnim darivanjem.

don Ivan Bodrožić